

IZVĒLES BRĪVĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1.Moz.2:16,17; 3:1-13; 5.Moz.30:10-19; Ps.119:11; Kol.3:2; Ebr.11:8-10.

ATMIŅAS PANTS:

„Bet Daniēls cieši apņēmās savā sirdi neaptraipīt sevi ar ēdienu no ķēniņa galda un ar vīnu, ko ķēniņš dzēra“ (Dan.1:8).

Džekija un Kerola (vārdi mainīti) bija māsas, kuras šķīra divu gadu starpība un kuras bija uzaugušas mīlošā ģimenē. Sasniedzot pusaudža vecumu, Džekija bija pilnībā nodevusies studijām. Viņai mācības labi padēvas un pēc vidusskolas absolvēšanas viņa iestājās universitātē, lai studētu biznesu. Šodien viņai ir nedaudz virs trīsdesmit gadiem, viņai ir cienījams amats ieguldījumu firmā, Džekija ir precējusies un dzīvo savā mājā.

Kerola izvēlējās ballēties un baudīt dzīvi. Viņa izstājās no vidusskolas un sāka eksperimentēt ar tabaku, alkoholu un citām atkarību izraisošām vielām. Šodien viņa ir vientuļā māte, pārtiek no valsts pabalstiem, apmeklē rehabilitāciju narkotiku atkarības dēļ. Lai gan Kerola savu māsu nedaudz apskauž, tomēr arī lepojas ar viņas sasniegumiem.

Abām meitenēm bija vienādas iespējas, vienādas izredzes, kā arī vienāds piedāvāto izvēļu kopums. Džekija izvēlējās vienu ceļu, Kerola citu. Katra no viņām šodien dzīvo, baudot šo izvēļu sekas.

Izvēle – katram no mums tāda ir, katram no mums tā jāizdara un katram no mums jāsadzīvo ar savu lēmumu sekām.

Tādēļ vissvarīgākais jautājums katram no mums ir: Kādu izvēli izdarīsim? Kā ziņāt, kuri lēmumi ir pareizi un kuri ne? Šonedēļ tuvāk aplūkosim izvēles brīvību.

NEDĒĻAS TĒMA KOPUMĀ:

Dievs cilvēkiem dāvāja izvēles brīvību un spēku. Tomēr katrai izvēlei ir attiecīgas sekas.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 10. aprīlī.)

BRĪVĪBAS REALĪTĀTE

Bieži dzirdam cilvēkus runājam par „brīvību”. Tā vai šā, politiskās kustības praktiski vienmēr piesaista skaļus saukļus, kuros bieži atrodams vārds „brīvība”. Vienas ASV pavalsts moto pat ir: „Dzīvot brīvībā vai mirt.”

Patiesībā brīvība ir visnotaļ sarežģīta tēma. Dažādiem cilvēkiem šis vārds nozīmē atšķirīgas lietas visdažādākajos kontekstos. Ja kāds piemin jēdzienu „brīvība”, ne vienmēr ir viegli saprast, ko viņš ar to domājis.

Tomēr par vienu varam būt droši: Dievs cilvēkus radīja kā morālas būtnes, un, lai cilvēki būtu patiesi tikumiski, viņiem bija jābūt tikumiski brīviem. Citiem vārdiem sakot, viņiem bija jādod iespēja izdarīt arī nepareizu izvēli, ja viņi to sagribētu. Ja viņiem šāda iespēja būtu liegta, viņi nebūtu patiesi brīvi.

Izlasiet 1.Moz.2:16,17. Ko Dievs Ādamam saka? Kā šajā rakstvietā atklājas Ādama morālā brīvība? _____

1.Moz.3:1-6 atainota Ādamam un Ievai piešķirtā morālā brīvība. Kādēļ Dievs būtu viņus brīdinājis neēst no koka, ja viņiem nebūtu piešķirta izvēles brīvība? Tātad viņi bija nevainojamas būtnes nevainojamā vidē un ar morālu brīvību. Acīmredzot, viens no cilvēces eksistences pamatelementiem ir mūsu brīvība.

Izlasiet 1.Moz.3:1-6. Kur un kā Ieva un Ādams praktiski pielietoja brīvo gribu? Kā viņi katrā stadijā būtu varējuši izdarīt labāku izvēli? Ko šīs rakstvietas liecina par mūsu katra pieņemtajiem lēmumiem? _____

Dievam cilvēku morālā brīvība ir ļoti svarīga. Galu galā, apdomājiet, ko Viņam izmaksāja mūsu ļaunprātīgā brīvības izmantošana. Šī dāvana ir tik svēta un būtiska, ka, tā vietā, lai mums to liegtu, Dievs izvēlējās mirt pie krusta, nevis ļaut mums ciest savas nepareizās izvēles dēļ.

Kādu elementāru kļūdu Ādams un Ieva pieļāva? Apzinoties viņu kļūdas, kā mēs varētu izvairīties pieļaut līdzīgas kļūdas katrs savas dzīves kontekstā? Kādos veidos arī mums nākas saskarties ar līdzīgiem kārdinājumiem? _____

SEKAS: VAINA UN BAILES

Izlasiet 1.Moz.3:7-13 un atbildiet uz šādiem jautājumiem:

1) Kā jūs vienā vārdā aprakstītu šī pāra pieredzi? Kādēļ? Kādos veidos arī mums šodienas kontekstā dažubrīd nākas saskarties ar līdzīgām lietām? _____

2) Kādas emocijas viņi piedzīvoja, ko agrāk nebija pazinūši? Kādā veidā mēs piedzīvojam to pašu? Kādēļ? _____

Kad 1970. gados prese ASV plašākai sabiedrībai darīja zināmu Votergeitsas skandālu, atklājās, ka liela daļa Baltā nama aktivitāšu bija dažādas piesegšanas un noslēpšanas. Prezidents Ričards Niksons beidzot atkāpās no amata, bet ne tādēļ, ka viņš būtu autorizējis ielaušanos Demokrātu partijas īpašumos vai piedalījies šīs ielaušanās plānošanā, bet gan tādēļ, ka viņa vaina bija centieni piesegt un noslēpt to, ko citi bija izdarījuši.

Zināmā mērā arī šajā rakstvietā saskatāmi Ādama un Ievas centieni piesegt nodarīto, mēģinājumi paslēpt no Dieva savus nedarbus vai vismaz novelt no sevis vainu.

Protams, cilvēki, kas to Kungu pazīst, zina, ka no Viņa ko noslēpt ir neiespējami. Ja pat mati uz mūsu galvām ir skaitīti (Mat.10:30), mēs Viņu nevaram apmulķot; mēs varam tikai apmulķot sevi. Ir tik viegli atrast veidus, kā no sevis vainu novelt uz citiem. „Ja vien mans priekšnieks būtu rīkojies citādi, es to nebūtu izdarījis.” „Ja mans dzīvesdraugs nebūtu to izdarījis, es arī nebūtu.” „Ja vien Dievs būtu izglābis no kārdinājuma, kad es lūdzu par to, es nebūtu pakritis.” „Ja vien...” „Ja vien...”

Protams, brīžiem mums jāsaprotas ar spēcīgiem kārdinājumiem, kas satricina mūsu iekšējo būtību. Situāciju ļaunāku padara fakts, ka mēs jau piedzimstam ar samaitātu un kritušu dabu, tādēļ mums ir nosliece padoties kārdinājumiem un pakrist pārbaudījumu priekšā. Lai cik slikts būtu grēks, lai cik sliktas būtu tā sekas, atsakoties uzņemties atbildību, mēs visu padarām vēl sliktāku. Galu galā, kā lai pārvaram grēku, ja neatzīstam savu vainu?

Cik labprātīgi jūs esat uzņemties atbildību par saviem nepareizajiem lēmumiem? Vai jūs vienmēr cenšaties atrast iespēju, kā tajos vainot citus? Ja tā, kad jūs to pārtrauksiet? _____

IZVĒLE: LABĀ UN SLIKTĀ

Lai gan pēc Ādama un Ievas grēkākrišanas cilvēka daba krasi mainījies, mums, cilvēkiem, joprojām pieder izvēles brīvība. Mums joprojām ir brīvā griba. Tas, kā izvēlamies šo brīvo gribu pielietot un īstenot, atkarīgs tikai un vienīgi no mums. Varam izvēlēties pakļauties un paklausīt Dievam vai arī turpināt savus grēcīgos ceļus.

Izlasiet Ebrejiem 11:8-10. Kas šajā rakstvietā sacīts par Ābrahamu un viņa izdarītajām izvēlēm? Ko no tām varam mācīties? _____

Kādus nepareizus lēmumus Ābrahams pieņēma? Kādas bija šo lēmumu sekas? Skat. 1.Moz.16; 21:9-14. _____

„Daudzsievība bija tā izplatījies, ka netika uzskatīta par grēku, taču tas tomēr bija Dieva likuma pārkāpums un uz visiem laikiem izpostīja ģimenes svētumu un mieru. Ābrahāma precības ar Hagaru atnesa nelaimi ne tikai viņa ģimenei, bet arī nākamajām paaudzēm” (Elena Vaita, „Sentēvi un pravieši”, 118.lpp.).

Atšķiriet un izlasiet Dan. 1:8-15. Vārdi „Daniēls cieši apņēmas savā sirdi” norāda, ka viņa lēmums bija apzināts un stingrs. Daniēla pamatotā lēmuma sekas ietekmēja visu viņa dzīvi un veicināja Kunga īpaši viņam dāvātās svētības un uzmanību. Daniēls katru dienu no jauna lūgšanās un pārdomās nodeva savu dzīvi Dieva rokās.

Viens ir apgalvot, ka mums būtu jāpieņem pareizie lēmumi; pavisam kas cits ir ar visu sirdi apņemties un būt gataviem to reāli izpildīt. Kādos veidos varam “ieprogrammēt” savu prātu, lai būtu lielāka iespējamība, ka izdarīsim pareizo izvēli? Ps.119:11; Fil.4:8; Kol.3:2. _____

Galū galā, mēs esam brīvi izvēlēties Kungu vai arī nostāties pret Viņu. Vidusceļa nav. Mēs esam vai nu vienā, vai otrā pusē. Tas nenozīmē, ka nepieļausim kļūdas vai nekritisim (spilgts piemērs – Ābrahāms); tas nozīmē, ka mums „cieši jāapņemas savā sirdi” meklēt Dieva gribu neatkarīgi no tā, ko tas mums maksātu. Mums „cieši jāapņemas savā sirdi” izvēlēties to, kas ir pareizi, un pareizi ir tas, ko mums liek darīt Dievs. Svarīgi, lai mēs nekad neaizmirstu, ka, ja kritam, ja izdarām nepareizu izvēli, Dievs mūs neatgrūž. Briesmas slēpjas tur, ka jutīsimies tik vainīgi, tik slikti, ka paši vēlēsimies padoties. Šādos gadījumos vienīgā cerība ir mesties Golgātas krusta pakājē un pieņemt Jēzus dāvāto piedošanu.

IZVĒLE UN NĀKAMĀ PAAUDZE

Izlasiet 5.Moz.30:10-19. Kāda ir tā Kunga vēsts Saviem ļaudīm būtība? Kas jūs visvairāk uzrunā? Vēl svarīgāk – kā jūs izprotat domu, ka pareiza vai nepareiza izvēle ietekmēs viņu “sēklu” jeb nākamās paaudzes? Ko tas nozīmē? Kā mūsu lēmumi var ietekmēt mūsu bērnus? _____

Daudzo dzīves izvēļu sekas ietekmē ne tikai mūs pašus, bet ļoti bieži arī mūsu bērnus. Mūsu ietekme ir daudz lielāka, nekā spējam iedomāties, īpaši uz mūsu bērniem.

Viens no piemēriem ir alkohola lietošana. Daudzi uzsver „priekšrocības” un alkohola „labo ietekmi”, ja iedzer vienu glāzi dienā. Šī alkohola industrijas veicinātā reklāma ietekmējusi un apmānījusi daudzus. Tomēr tikai daži zina, cik nepilnīgi ir veiktie pētījumi saistībā ar šo apgalvojumu. Kad šis nepilnības tika novērstas, izrādījies, ka izlielīto „priekšrocību” nemaz nav.

Alkohols ir un paliek viens no lielākajiem cilvēces klupšanas akmeņiem un postiem, un, ņemot vērā visus mums izteiktos brīdinājumus, būtu muļķīgi tos neņemt vērā.

Labi zināms, ka aptuveni septiņi procenti cilvēku, kas pagaršo alkoholu, ar laiku kļūs par alkoholiķiem un alkohols kļūs par nopietnu viņu dzīves problēmu. Izvēle mūsu ģimenēs ieviest alkohola lietošanu, kaut tas būtu retu reizi un tikai nedaudz, var ietekmēt mūs pašus. Iespējams, ka tas mums neko daudz nekaitēs. Bet kā ir ar mūsu bērniem? Kādu piemēru rādām? Ja jūs lietojat alkoholu, ir lielāka iespēja, ka to lietos arī jūsu bērni. Vai ir vērts izvēlēties kaut ko tādu, kas laika gaitā varētu sagraut jūsu bērna dzīvi? Pētījumi skaidri pierāda, ka bērniem, kas uzauguši ģimenēs, kurās lieto alkoholu, ir lielāks risks ciest no alkohola radītām problēmām nekā tiem, kas auguši ģimenēs, kurās alkohols nav lietots. Ar šo vienkāršo faktu vajadzētu pietikt, lai darītu mūs uzmanīgus pret to, kādu piemēru rādām bērniem.

Vēlreiz izlasiet 5.Mozus 30:10-19. Jūsu izvēle ietekmē ne tikai jūs pašus, bet arī jūsu bērnus. Un, ja jums bērnu nav, kādēļ riskēt izdarīt izvēli, kas beigu beigās rada tik daudz briesmu? Dievs šos veselības principus devis mūsu pašu labā. Vai mums ir pietiekami daudz ticības, lai uzticētos Viņa Vārdam? _____

Kurš gan nav redzējis alkohola lietošanas graujošās sekas? Kādēļ būt muļķiem, riskējot ar savu dzīvi, vai, vēl ļaunāk, darīt ko tādu, kas citus ietekmēs iet nepareizo ceļu?

IZVĒLE UN IESPĒJA

„Bet par Cīanu var sacīt: 'Ikvienam cilvēkam tur ir dzimtene, un pats Visaugstākais to nostiprina.' Tas Kungs skaita, kad Viņš pieraksta tautas: 'Šis ir tur dzimis.'” (Ps.87:5,6)

Lai gan visiem ir izvēles brīvība, ne visiem ir vienāds iespēju spektrs. Daži lēmumi ietekmē dažādas nākotnes iespējas, tomēr daudzi pat ne savas gribas dēļ atrodas neizdevīgākā stāvoklī nekā citi. Pārdomājiet dažus šādus neizdevīgus stāvokļus: bērni, kas piedzimst ģimenēs, kurās lieto narkotikas, kurās valda vardarbība vai liela nabadzība. Pārdomājiet vardarbības izraisīta pagrimuma vai izmisuma radītos postījumus. Zināmā mērā mēs katrs atrodamies situācijās, kuras paši neesam izvēlējušies.

Izlasiet Ps.87:5,6. Kāda vēsts attiecībā uz apstākļiem, kurus paši neesam izvēlējušies, atrodama šajā rakstvietā? Kā šī rakstvieta varētu palīdzēt labāk izprast Mat.7:1,2 nozīmi? _____

Dievs zina mūsu apstākļus; Dievs zina, ka daudzi no mums nostādīti briesmīgās situācijās, kas nav mūsu vaina un kuras mēs neesam apzināti izvēlējušies. Tikai Dievs pilnībā pārzina mūsu katra pagātņi un apstākļus.

Kurš gan kaut reizi nav sastapies ar cilvēku, kas cīnās ar briesmīgām problēmām, kas radušās citu izdarīto kļūdu dēļ: kāda vecāka izvēli pamest ģimeni, kāda dzīvesdrauga izvēli pārkāpt laulību vai varbūt drauga izvēli pievilt cilvēku, kas viņam uzticējies? Iespējamo variantu ir neskaitāmi daudz.

Tomēr labā ziņa ir, ka, par spīti tam visam, mēs varam izdarīt vienu apzinātu izvēli, kas ir daudz svarīgāka par visām pārējām. Mēs varam izvēlēties sekot Jēzum. Izvēloties Jēzu par savu Glābēju, nožēlojot savus grēcīgos ceļus un ejot kristībā, mēs saņemam Svēto Garu. Dievs caur šo dāvanu ienāk un ietekmē mūsu sirdis un prātus, lai vadītu mūsu rīcību un veicinātu augļu nobriešanu mūsos. Mēs kļūstam par patiesā Vīnakoka zariem.

Saskaņā ar Gal.5:22,23 Gara augļi nav nošķirti, bet ir viens veselums. Tie rodas, Svētajam Garam pārņemot kontroli pār mūsu katra gribu, vismaz tik lielā mērā, cik to pieļauj. Citiem vārdiem sakot, pateicoties Dieva darbam mūsu dzīvē, mēs ar savu izvēli varam ļaut Kungam izskaust vairākas negatīvas lietas un apstākļus, ko ciešam citu cilvēku nepareizas izvēles dēļ.

Miniet piemērus, ar kādām citu cilvēku, nevis jūsu, izdarītas izvēles radītām problēmām jūs esat cīnījušies. Kā Dieva darbība izpaudusies jūsu dzīvē, novēršot vairāku nepareizu lēmumu sekas? Kādu labāku izvēli jūs varētu izdarīt, lai veicinātu dziedināšanas procesu?

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā „Selected messages”, 1.sēj., izlasiet nodaļu „Labie eņģeļi spēcīgāki par sliktajiem eņģeļiem” (96.lpp.).

„Katrai dvēselei ir debesis ko iekarot un elle, no kuras atbrīvoties. Visi eņģeļu pulki ir gatavi nākt palīgā nomocītajam un kārdinātajam cilvēkam. Viņš, bezgalīgā Dieva Dēls, mūsu labā panesa vislielākās grūtības. Katras dvēseles gara skata priekšā tagad stāv iespaidīgais Golgātas krusts. Kad iztiesās visas lietas un pazudušos cilvēkus nodos ciešanām par Dieva nicināšanu un par nepaklausībā parādīto necieņu pret Viņu, tad neviens ne ar ko nevarēs aizbildināties, jo neviens netika spiests aiziet bojā. Katram pašam bija atļauts izvēlēties sev vadoni – Kristu vai sātanu.” (Elena Vaita, „Selected Messages”, 1.sēj., 96.lpp.).

„Dievs nespiež cilvēkus attiekties no neticības. Viņu priekšā ir gaisma un tumsa, patiesība un maldi. Viņiem pašiem jāizlemj, ko viņi grib pieņemt. Cilvēka prāts ir apveltīts ar spējam atšķirt patieso no nepatiesā. Dievs grib, lai cilvēki nepieņemtu lēmumu impulsīvi, bet pierādījumu pārlicināti, rūpīgi salīdzinot rakstvietas” (Elena Vaita, „Laikmetu ilgas”, 373.lpp.).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Bībeles studiju grupās pārrunājiet jautājumu par „brīvību”. Ko brīvība nozīmē? Vai cilvēks, kurš izvēlas būt par vergu, ir patiesi brīvs? Cik brīvi patiesībā esam mēs? Kādi ir brīvības ierobežojumi? Kad brīvība var kļūt par kaut ko sliktu?

2. Pārdomājiet visus alkohola negatīvos aspektus. Pārdomājiet par daudzajiem cilvēkiem, kurus alkohols ir iznīcinājis. Kādēļ, nonākot saskarsmē ar iedomātajiem „plusiem”, vienmēr ir prātīgāk atturēties?

3. Daži cilvēki piedzimuši mīlošās, kristīgās ģimenēs. Viņiem ir vecāki, kas viņus mīlēja, par viņiem rūpējās un iemācīja par Jēzu un Viņa žēlastību. Citi piedzimst ģimenēs, kur vecāki izturas vardarbīgi un atstāj tos novārtā, un, pat ja kādreiz runā par Jēzu, noteikti savā dzīvē neatspoguļo Kristu. Viņu rīcība viņus atmasko kā Sātana, ne Kristus, aģentus. Kāda cerība šādiem cilvēkiem atrodama evaņģēlijā? Kādus apsolījumus jūs tiem varētu parādīt?

4. Nav šaubu, daži piedzimst šausmīgos apstākļos ar sekām, kas vairāk vai mazāk viņus vajās visu atlikušo dzīvi. Tajā pašā laikā, kādēļ ir tik svarīgi savās problēmās nevainot vecākus vai nepilnīgo audzināšanu? Kā mēs Dieva žēlastībā varētu iemācīties pacelties pāri šīm lietām?